ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Δρχ. 72.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 36.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ ..... » 18.000

ΠΑΝΤΟΙΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΔΙ' ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ

ΝΕΟΛΟΓΟΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΕΤΗΣΙΑ ..... Στερλίναι 10
ΕΞΑΜΗΝΟΣ ..... » 5
ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ ..... Δόλλάρια 200

ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΤΟΣ ΝΒ — Ἀριθμὸς φύλλου 508 | ΠΡΑΦΕΙΑ ΚΑΝΑΚΑΡΗ 193 — ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 25-93 | ΠΑΤΡΑΙ, Κυριακὴ 24 Μαρτίου 1946

ΕΙΚΟΣΙΕΝΑ!...

Ματαίως θὰ ἀναζητήσῃ κανεὶς εἰς τὴν γενικὴν ἱστορίαν τῆς Ἀνθρωπότητος μίαν ἄλλην ὥραν, τόσον ἀποφασιστικὴν καὶ μεγάλην, ὅσον αὐτήν, τὴν ὁποίαν τιμᾷ αὔριον ὁ Ἑλληνισμός. Σταθμοὶ δόξης εἰς τὴν πορείαν τῶν Ἐθνῶν εἶναι πολλοὶ καὶ δὲν ὑπάρχει ἐποχή, ποὺ νὰ μὴ μαρτυρεῖ λαμπρὰ κατορθώματα ἡρωϊσμοῦ καὶ θυσίας. Ἀλλὰ τὸ 21 δὲν εἶναι ἁπλῶς οὔτε ἡρωϊσμός, οὔτε θυσία. Εἶναι κάτι πολὺ πέραν αὐτῶν. Εἶναι φαινόμενον. Φαινόμενον μιᾶς τρομακτικῆς ἀφυπνίσεως ἀπὸ λήθαργον τεσσάρων αἰώνων. Φαινόμενον μοναδικῆς ἐκρήξεως ἠθικοῦ μεγαλείου. Φαινόμενον ψυχικοῦ σεισμοῦ, ἀπὸ τὰ ρήγματα τοῦ ὁποίου πληθωρικὴ καὶ ἀσυγκράτητος ἀνέβλυσεν ἡ ζωτικότης ἑνὸς λαοῦ, ποὺ εἶναι προωρισμένος νὰ μὴ κουράζεται, νὰ μὴν ἐξουθενοῦται, νὰ μὴ πεθαίνῃ.

Μέχρι τῆς αἰωνίας ἐκείνης στιγμῆς, καὶ δόξα ἀρχαία καὶ δύναμις καὶ αἴγλη εἶχον καλυφθῆ ἀπὸ τὴν στάκτην τῆς δουλείας. Καὶ ὅμως κάτω ἀπὸ αὐτὴν ἔμενε, ἐτρέφετο, ἐγονιμοποιεῖτο ἡ οὐσία τῆς Ἑλληνικῆς ψυχῆς, ποὺ εἶναι ἡ Ἐλευθερία ἡ ἴδια, ἡ Πίστις ἡ ἀοίγαστος εἰς τὰ ἰδανικά της, ὁ Πόθος της ὁ ἄσβεστος. Συνετηρεῖτο εὐλαβικά, ὅπως εἰς τοὺς βωμοὺς τῶν Ὀλυμπίων, ἡ φλόγα, μιὰ φλόγα, ποὺ παρεδίδετο μὲ δέος μυστηριακὸν εἰς τὰς γενεὰς ἀπὸ σκυταλοδρόμον ἀκατάβλητον: Τὸ πεπρωμένον τῆς Πατρίδος. Καὶ ὅταν ἐσήμανε τῆς Μοίρας ἡ ἐπιταγή, ἔγινεν ἀπροσδόκητα ἡ φλόγα πυρκαϊά, ἔγινε χείμαρρος φωτός. Καὶ ἔμεινεν ἐκστατικὸς ὁ κόσμος. Καὶ ἐπίστευσεν εἰς τὸ θαῦμα τῆς ψυχῆς. Καὶ προσεκύνησε τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν τὸ λάβαρον, τοῦ Διάκου τὸ μαρτύριον, κάποιους ποὺ ἔμειναν ἐλεύθεροι καὶ ὡς πολιορκημένοι, κάποιους, ποὺ ἐγέμισαν τῶν κυμάτων τοὺς ἀφροὺς μὲ δάφνινα στεφάνια, μὲ παιάνας θριαμβευτικούς.

Ἔτσι ἀκόμη μιὰ φορὰ ὁ Ἑλληνισμὸς ἐπιάσθηκεν ἀπὸ μίαν ράχην ὁλόμαυρην, ἀπ' τοὺς καπνοὺς τῆς καταστροφῆς, ἐμόχθησεν, ἀνέπνευσεν ὅμως, ἀνεδημιουργήθη, εὑρῆκε τὴν ἱστορικὴν συνέχειάν του καὶ ἐπροχώρησεν. Ἐπροχώρησεν εἰς τοῦ 1912 τὴν κατάκτησιν, εἰς τῶν Σερβῶν τὴν νίκην, εἰς τὸ ἀσύγκριτον ἔπος τῆς Ἀλβανίας, τοῦ Ἀλαμέϊν καὶ τοῦ Ρίμινι.

Καὶ σήμερον; Ἐρείπια καπνίζουν πάλιν εἰς τὸν τόπον αὐτὸν τῆς θυσίας. Συντρίμματα ἑνὸς βιβλικοῦ χαλασμοῦ περιμένουν νὰ γίνουν τὸ βάθρον μιᾶς νέας ἐποχῆς. Καὶ αἱματωμένος, ἔνδακρυς, σκυμμένος ἀπὸ τῶν δαφνῶν καὶ τοῦ πένου τὸ φορτίον, ὁ ἴδιος αὐτὸς λαός, λαὸς ἡρώων καὶ μαρτύρων, ζητεῖ νὰ προχωρήσῃ. Ἤδη πολὺ κοντὰ εἶναι ἡ στιγμή, ποὺ θὰ σημάνῃ τὴν ἐκκίνησιν. Ἂς τὴν προσέξωμεν. Καὶ πρὸ παντὸς ἂς ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ τὴν ἐπέτειον ποὺ θὰ πανηγυρίσωμεν αὔριον. Ἄξιοι ἐκείνων, ποὺ τότε ἐθυσιάσθησαν καὶ αὐτῶν, ποὺ μόλις χθὲς ἔβαψαν μὲ τὸ αἷμα των τοὺς παγετῶνας τῆς Πίνδου καὶ τὴν θερμὴν ἄμμον τῆς ἐρήμου, ἂς ἴδωμεν νὰ περνᾷ ἐμπρὸς καὶ ἐπάνω ἀπ' ὅλα ἡ ΕΛΛΑΣ. Αὐτῆς τὸ βῆμα ἂς ἀκολουθήσωμεν....

ΤΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΤΟ ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΝ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΙΣ ΤΟΥ κ. Γ. ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς συμμετοχῆς εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Ἑνώσεως τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου κ. Γεωργίου Ἀργυροπούλου, ἑνὸς ἀπὸ τοὺς ἐπιφανεστέρους νομικοὺς τῆς Ἑλλάδος κατὰ πάγκοινον ὁμολογίαν, ἑνὸς ἀνωτέρου ἀνθρωπιστοῦ, ὅστις ὑπηρέτησεν ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν καὶ ἐξακολουθεῖ ὑπηρετῶν μετὰ παροιμιώδους ἀφιλοκερδείας τὰ κοινωνικὰ συμφέροντα καὶ ὡς πολιτευτὴς καὶ ὡς ὑπέροχος δικηγόρος, ἐκρίναμεν σκόπιμον νὰ ἐπικοινωνήσωμεν μαζύ του, ὅπως ἀκούσωμεν τὰς γνώμας του ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ καὶ πολιτειακοῦ ζητήματος. Ὁ κ. Ἀργυρόπουλος ἐδέχθη νὰ ἀπαντήσῃ ἐπὶ τῶν κάτωθι ἐρωτημάτων μας.

—Ποῖαι σκέψεις σᾶς ἤγαγον εἰς τὴν ἀπόφασιν τῆς συμμετοχῆς σας εἰς τὸν συνδυασμὸν τῆς Ἐθνικῆς Πολιτικῆς Ἑνώσεως;

—Κατέρχομαι ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἐπιφανοῦς συμπολίτου μου κ. Γ. Παπανδρέου. Ἐν τῷ προσώπῳ του διακρίνω τὸν ἄνδρα τὸν ἱκανὸν νὰ ἀναλάβῃ τὰς τύχας τοῦ Ἔθνους εἰς τὰς σημερινὰς περιστάσεις. Καὶ διὰ τοῦτο φρονῶ ὅτι τὸ φρόνημα τοῦ Ἔθνους πρέπει νὰ ἐκδηλωθῇ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν δύο ἄλλων ἀξίων ἡγετῶν μὲ τοὺς ὁποίους συνεπήχθη ἡ Ἐθνικὴ Πολιτικὴ Ἕνωσις τοῦ κ. κ. Π. Κανελλόπουλον καὶ Σ. Βενιζέλον διὰ νὰ ὀρθοποδήσῃ ὁ τόπος καὶ διὰ νὰ ἐξυπηρετηθῶσι πλήρως τὰ συμφέροντάζ του. Ὁ κ. Παπανδρέου, ὁ ἡγέτης τοῦ Σοσιαλδημοκρατικοῦ κόμματος εἶναι φυσιογνωμία ἐξαιρετική, διότι αὐτοεδημιουργήθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὴν περιωπὴν ποῦ ἔφθασεν μὲ μόνον τὴν περγαμηνὴν τῆς ἀξίας του τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς ψυχικῆς. Εἶνε μεγάλο κατόρθωμα καὶ ἄξιον θαυμασμοῦ ἐκ τοῦ μηδενὸς ν' ἀνέλθῃ εἰς τὴν ἀνωτάτην κορυφὴν τῆς πολιτικῆς πυραμίδος μὲ τὴν ἐπικουρίαν μόνον τῶν ψυχικῶν του καὶ πνευματικῶν του ἐφοδίων. Κατὰ τὴν σταδιοδρομίαν του εὗρεν ἐμπόδια, ἀλλὰ τὰ συνέτριψεν. Ἀφῆκε δὲ κατ' αὐτὴν φωτεινότατα ἴχνη τῆς διαβάσεώς του. Νεώτατος εἵλκυσε τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὴν ἐκτίμησιν ἑνὸς ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους πολιτικοὺς ἄνδρας τοῦ κόσμου τοῦ ἀφθάστου εἰς ψυχικὰς καὶ πνευματικὰς ἀρετὰς Βενιζέλου. Ὡς ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ἔδωκε μεγαλειώδη πνοὴν εἰς τὸ κατ' ἐξοχὴν πνευματικὸν τοῦτο τμῆμα τῆς δημοσίας μας ζωῆς. Πολλαὶ προοδευτικαὶ μεταρρυθμίσεις μαζὺ μὲ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῶν σχολικῶν κτιρίων εἰς ὅλα τὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἔργον του, τὸ ὁποῖον τοῦ παρέχει τὸν δίκαιον τίτλον τοῦ ἀναμορφωτοῦ τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ κλάδου. Κατόπιν κατὰ τὰς τραγικὰς ἡμέρας τῆς κατοχῆς ἐν συνεργασίᾳ πατριωτικῇ μὲ τοὺς δύο ἄλλους ἡγέτας τῆς τριμεροῦς Ἑνώσεως κατώρθωσε μὲ τὴν Κυβέρνησιν ποὺ ἐσχημάτισεν εἰς τὴν Μέσην Ἀνατολὴν νὰ τιθασσεύσῃ μὲ δεξιοτεχνίαν ἀξιοθαύμαστον τὸ Μπολσεβικικὸν θηρίον καὶ εἰς τὸ τέλος νὰ τὸ ἐξουδετερώσῃ. Διότι ἄνευ τῆς ἐνεργείας του καὶ τῆς δεξιότητός του τὸ θηρίον τοῦτο θὰ ἦτο ἤδη κυρίαρχον ἐν Ἑλλάδι ἐπὶ ἀνυπολογίστῳ βλάβῃ καὶ τῶν κοινωνικῶν καὶ τῶν Ἐθνικῶν συμφερόντων. Τὸ Ἔθνος πρέπει νὰ αἰσθάνεται εὐγνωμοσύνην εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸν ἡγέτην τοῦ Ἐθνικοῦ Ἑνωτικοῦ κόμματος κ. Κανελλόπουλον μίαν ἀγνὴν καὶ ἠθικὴν προσωπικότητα διὰ τὸ ἔργον των τοῦτο.

Δι' αὐτὸ καὶ οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες, διὰ τοὺς ὁποίους ἡ πόλις τῶν Πατρῶν πρέπει νὰ εἶναι ὑπερήφανος, διότι τοὺς ἔχει συμπολίτας της, ἀποτελοῦν διὰ τὸν μπολσεβικικὸν ταῦρον τὸ ἐξερεθιστικὸν κόκκινο πανί. Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν ἤτις ἠτύχησε νὰ ἔχῃ ἐκ τῶν σπλάχνων της δύο εἰς τὸ παρελθὸν ἀξιοσημείωτους ἡγετικὰς φυσιογνωμίας τὴν τοῦ Δημητρίου Γούναρη καὶ τοῦ Ἀνδρέου Μιχαλακοπούλου, ἤδη δέον νὰ θεωρῇ μεγάλην εὐνοιαν τῆς τύχης ὅτι ἔχει καὶ δύο ἄλλας ἡγετικὰς τοιαύτας ἀξίας πάσης ἐνθαρρύνσεως καὶ προτιμήσεως. Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ ἄλλοι Ἀχαιοὶ πολιτευόμενοι δὲν στεροῦνται ἐφοδίων, ἀλλ' ἡ ὑπεροχὴ τῶν δύο τούτων ἀνδρῶν εἶναι ἀσύγκριτος. Τοῦτο πρέπει νὰ τὸ προσέξουν πάραπολὺ οἱ ἐκλογεῖς τῆς ἐκλογικῆς μας περιφερείας. Ἡ δὲ σύνεσις, ἡ μετριοπάθεια καὶ ὁ βαθὺς πατριωτισμὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγαλοφυοῦς Βενιζέλου, ποὺ ἀποτελεῖ τὸ τρίτον ἡγετικὸν μέρος τοῦ πολιτικοῦ συγκροτήματος δὲν πρέπει νὰ μείνουν ἀπαρατήρητα. Ἰδοὺ τί μὲ ἔκαμε νὰ ταχθῶ μὲ τὴν ἐν λόγῳ πολιτικὴν σύνθεσιν καὶ ἰδιαιτέρως μὲ τὸ κόμμα τοῦ κ. Παπανδρέου τοῦ ὁποίου τὸ μελετημένον καὶ πλῆρες πρόγραμμα ἐγγυᾶται τὴν ἀνόρθωσιν καὶ ἀναγέννησιν τῆς Πατρίδος μου, ἤτις θὰ ἐπιτύχῃ τοῦτο διὰ τῆς ἐφαρμογῆς ἐν ρυθμῷ σύχι ἀλιγωτέρῳ ἀλλ' ὁμαλῷ τῶν ἀρχῶν τῆς κοινωνικῆς Δικαιοσύνης.

—Δ.τὸ Πολιτειακὸν κ. Ἀργυρόπουλε τί ἔχετε νὰ μᾶς εἴπητε;

—Τὸ πολιτειακὸν ἔπρεπε νὰ λυθῇ σύμφωνα μὲ τὴν συμφωνίαν τῆς Βάρκιζας πρὸ τῶν Ἐκλογῶν διὰ νὰ λείψῃ ἡ ἄκανθα τῆς διχονοίας γρήγορα, ἡ ἄκανθα ποὺ παρεμποδίζει τὴν ὁμαλότητα καὶ ἠρεμίαν, πράγματα ἀπαραίτητα καὶ διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἐθνικῶν δικαίων καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνασυγκρότησιν τῆς Χώρας μας. Τοῦτο ὑπεσήριξεν ὁ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν εἰσηκούσθη. Τὸ δημοψήφισμα δέον νὰ γίνῃ τάχιστα μετὰ τὰς ἐκλογάς. Εἶμαι δὲ πεπεισμένος ὅτι οἱ Σύμμαχοί μας θὰ συμφωνήσουν εἰς τοῦτο, διότι δὲν πρέπει νὰ μένῃ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον ἐκκρεμὲς ζήτημα ποὺ ἠμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ μὲ τὴν ἐκκρεμότητά του πολλὰ κακὰ εἰς τὸν τόπον.

—Εἶς, εἴσθε ὑπὲρ τοῦ θεσμοῦ τῆς βασιλευομένης Δημοκρατίας; Παρακαλοῦμεν νὰ μᾶς εἴπητε τὴν γνώμην σας.

—Καίτοι ὁ ἀγών μας εἶνε πολιτικοῦ περιεχομένου καὶ οὐχὶ πολιτειακοῦ, ἐν τούτοις ἐπειδὴ διὰ συνεντεύξεώς μου, εἶπα πρὸ ὀκτὼ περίπου μηνῶν περὶ τούτου τὴν γνώμην μου, δὲν διστάζω νὰ τὴν ἀναφέρω. Φρονῶ ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶνε χρησιμώτατος διὰ τὴν Ἑλλάδα ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας. Διότι διὰ τῆς ἐλεύσεώς του θὰ ἀποκτήσῃ μίαν σταθερότητα ἡ κατάστασις. Διότι ἐν τῷ συμφέροντί του, διότι θὰ ἐκπροσωπῇ μόνιμον πολιτειακὸν παράγοντα, θὰ θελήσῃ νὰ κατασιγάσῃ τὰ πάθη καὶ νὰ λειάνῃ τὰς ὀξύτητας καὶ νὰ ἐξαφανίσῃ κατὰ τὸ δυνατὸν μέτρον τὰς φανατικὰς ἀντιθέσεις. Εἶναι χρήσιμος ἀκόμη, διότι ὁ θεσμὸς τῆς Δημοκρατίας ἀπέτυχε κατὰ μέγα μέρος καὶ διότι δὲ ὑπάρχουν δυστυχῶς ἀνώτεροι ἄνθρωποι ἐν Ἑλλάδι, οἵτινες περιβαλλόμενοι τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας νὰ σταθοῦν μακρὰν τῆς μεροληπτικῆς γραμμῆς τὴν ὁποίαν θὰ τοὺς χαράξῃ τὸ κόμμα ποὺ θὰ τοὺς ἀναδείξῃ. Μπορεῖ καὶ ὁ Βασιλεὺς νὰ ἔχει συμπαθείας, ἀλλ' ἡ μονιμότης του θὰ τὸν κάμῃ πρὸς τὸ συμφέρον του τὸ δυναστικὸν νὰ τὰς λησμονήσῃ. Εἶναι χρήσιμος ἀκόμη ὁ Βασιλεὺς διότι ἡ διαγωγή του κατὰ τὸν Ἰταλοελληνικὸν καὶ Γερμανοελληνικὸν πόλεμον ὑπῆρξε τοιαύτη λόγῳ τῆς σταθερότητός του καὶ τῆς ἀκάμπτου εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν Συμμάχων προσκολλήσεώς του, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀποκτήσῃ τὴν συμπάθειαν καὶ ἐμπιστοσύνην τῶν κυριωδεστέρων Συμμάχων.

—Μὰ ἡ δικτατορία;

—Ἡ δικτατορία ὑπῆρξε προϊὸν τῆς ἀναρχίας ποὺ ἐπεκράτει κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην καὶ εἰς τὸ κοινωνικὸν σύνολον καὶ εἰς τὰς τάξεις τοῦ πολιτικοῦ κόσμου, ποὺ δὲν συνεφώνει νὰ κάμῃ Κυβέρνησιν. Ἂν θέλετε νὰ τὴν χαρακτηρίσητε αὐτὴν λάθος καὶ ὀλίσθημα, αὐτὸ βαρύ-ει, μᾶλλον ὅπως ὡμολόγησε καὶ ὁ Δημοκρατικὸς ὑπουργὸς κ. Ρέντης, τοὺς ἀποτελοῦντες τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἄνδρας, καὶ πολὺ ὀλιγώτερον τὸν Βασιλέα. Ὁ ἀναμαρτήτος λοιπὸν πρῶτος τὸν λίθον βαλέτω. Μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι ὑπῆρξαν καὶ εἶναι ἁμαρτωλοὶ διὰ τὰ λαμβάνοντα χώραν λυπηρὰ γεγονότα εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ὁ Βασιλεὺς ἐπαναλαμβάνω εἶναι χρήσιμος σήμερον εἰς τὸ Ἔθνος. Ὁ κ. Παπανδρέου κατὰ τὸ δοθὲν πρό τινος ἐν Πάτραις γεῦμα πρὸς τιμήν του διεπίστωσε ὡς Πρωθυπουργὸς ὅτι ὁ Βασιλεὺς πολὺ ἐνδιεφέρθη καὶ συνετέλεσε διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΛΠΙΔΕΣ ΟΤΙ ΤΟ ΠΕΡΣΙΚΟΝ ΘΑ ΔΙΕΥΘΕΤΗΘΗ

ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΣΤΑΛΙΝ ΕΧΑΛΑΡΩΣΑΝ ΤΗΝ ΔΙΕΘΝΗ ΕΝΤΑΣΙΝ

ΟΙ ΤΡΙΟΥΜΑΝ-ΑΤΛΕΥ ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΟΥΝ ΖΩΗΡΩΣ ΤΟΝ ΟΗΕ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΠΕΡΣΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Τὸ Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ἡ Μ. Βρετανία καὶ αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι συγκεντρώνουν τὰς ψήφους, αἱ ὁποῖαι θὰ ἀπαιτηθοῦν διὰ τὴν ταχεῖαν διευθέτησιν τῆς Ρωσσοπερσικῆς διαφορᾶς, ἡ ὁποία ἀποτελεῖτο σπουδαιότερον ζήτημα, τὸ ὁποῖον θὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας.

Οἱ ἐν Λονδίνῳ διπλωματικοὶ παρατηρηταὶ ἐξέφραζον τὴν νύκτα, μὲ ἐπιφυλάξεις πάντοτε, τὴν ἐλπίδα, ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ διευθετηθῇ ταχέως τὸ ζήτημα, παραδέχονται δὲ ὅτι ἡ εἰρηνικὴ συνέντευξις τοῦ Στάλιν ἐχαλάρωσε τὴν διεθνῆ ἔνταση.

Οἱ κ.κ. Ἄτλυ καὶ Τροῦμαν ἐτόνισαν ἤδη ὅτι θὰ ὑποστηρίξουν μὲ ὅλας τὰς δυνάμεις των τὸν ΟΗΕ, ἡ χθεσινὴ δὲ ὑποστήριξις τοῦ ΟΗΕ ὑπὸ τοῦ Στάλιν ἐχαιρετίσθη ὡς διαβεβαίωσις ὅτι τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας θὰ συνέλθῃ ἐπὶ τῇ βάσει κατ' ἀρχὴν συμφωνίας τῶν Τριῶν Μεγάλων.

Πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι ὁ Κινέζος ἀντιπρόσωπος Οὐὶ—Τάϊ—Τσι. Ἡ συνεδρίασις, ἡ ὁποία προβλέπεται ὅτι θὰ εἶναι ἡ δραματικωτέρα ὅλων, θὰ γίνῃ εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ κολλεγίου Χαίθερς μεγαλοπρεπῶς διακοσμημένη. Ὁ γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ἔστειλε νὰ τοῦ ἐξηγηθοῦν οἱ λόγοι τῆς παραμονῆς εἰσέτι Ρωσσικῶν στρατευμάτων εἰς Περσίαν μετὰ τὴν 2αν Μαρτίου καὶ διατί ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀπήντησεν ἀκόμη εἰς τὴν σχετικὴν Βρετανικὴν διακοίνωσιν. Ἡ χθεσινὴ ἐπίσκεψις τοῦ Βρετανοῦ διπλωμάτου εἰς τὸ Κρεμλῖνον εἶνε ἡ 2α ἀπὸ τῆς 3 Μαρτίου.

Ἐκ Τεχεράνης τέλος ἀγγέλλεται ὅτι ὁ Πέρσης πρωθυπουργὸς ἀπήντησεν ὡς ἐξῆς εἰς ἐρώτησιν δημοσιογράφου περὶ τοῦ ποίαν διεκαιολογίαν προέβαλον οἱ Ρῶσσοι ἡγέται ἐν σχέσει μὲ τὴν παραμονὴν τῶν στρατευμάτων των εἰς Περσίαν «Οἱ Ρῶσσοι προέβαλον τὰς δικαιολογίας των καὶ ἐγὼ ἔδοκα τὰς ἀπαντήσεις μου. Δὲν νομίζω ὅτι αἱ συζητήσεις μας θὰ παριέλθουν εἰς κρίσιμον φάσιν. Εἶμαι τῆς γνώμης, ὅτι θὰ ἐξευρεθῇ ἱκανοποιητικὴ λύσις. Ἐνδέχεται αἱ ἀπ' εὐθείας διαπραγματεύσεις νὰ εὐοδωθοῦν πρὸ τῆς συνεδριάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἀσφαλείας. Σκοπός μου εἶναι ἡ ἀπομάκρυνσις τῶν ξένων στρατευμάτων ἐκ τοῦ ἐδάφους μας. Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν τοῦτο θὰ ἐπιτευχθῇ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας τῶν Ρώσσων ἢ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ. Πιστεύομεν ὅτι ἡ ἀποχώρησις τῶν ξένων στρατευμάτων θὰ διευθετήσῃ τὰς δυσφορίας μας μὲ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Ἀζερμπαϊζάν».

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Κατὰ πληροφορίας τοῦ Ρώϋτερ ἐξ Οὐάσιγκτων, ἠγγέλθη ἐκ τοῦ Λευκοῦ Οἴκου, ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Στάλιν ὑποστήριξις τοῦ ἔργου τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν» ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ σχετίζεται μὲ τὴν δήλωσιν τοῦ Τροῦμαν, ὅτι ἀνεδείχθησαν αἱ δοκιμαὶ διὰ τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς ἀτομικῆς βόμβας, αἱ ὁποῖαι ἐπρόκειτο νὰ γίνουν εἰς τὴν Εἰρηνικὸν τὴν 15ην Μαΐου. Ὁ διευθυντὴς τοῦ γραφείου Τύπου τοῦ κ. Τροῦμαν ἐδήλωσεν, ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῶν δοκιμῶν δὲν ὑπῆρξε συνέπεια ἀφορμῆς ἐκ μέρους τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως καὶ ὅτι τὸ κομμουνιστικὸν κόμμα.

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ Α.Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

«ΔΙΑΠΥΡΟΣ ΕΥΧΗ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΠΩΣ ΤΟ ΕΘΝΟΣ ΕΚΦΡΑΣΗ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΡΧΟΝ ΘΕΛΗΣΙΝ ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΩΣΗ ΤΗΝ ΛΥΣΙΝ ΕΙΣ ΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ - ΜΕ ΠΟΙΑΣ ΙΕΡΑΣ ΙΔΕΑΣ ΗΥΤΥΧΗΣΕΝ ΕΩΣ ΤΩΡΑ Η ΕΛΛΑΣ - ΑΥΡΙΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΣΟΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ - Η ΕΛΛΑΣ ΔΥΝΑΤΑΙ ΚΑΙ ΘΑ ΕΥΤΥΧΗΣΗ»

ΑΘΗΝΑΙ. Ἡ Α.Μ. ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἀπευθύνει ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἐπετείῳ τὸ ἀκόλουθον διάγγελμα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν λαόν

«Ἕλληνες. Ἡ ἐθνική μας ἐπέτειος ἀνατέλλει σήμερον σκεπασμένη ἀπὸ ἀνησυχίας πολλὰς καὶ ἐρωτήματα ἀγωνιώδη διὰ τὸ μέλλον. Κίνδυνοι σοβαροὶ διαγράφονται ἀπαισιόδοξοι τῆς γῆς, ἐνῷ δυστυχία καὶ στερήσεις μαστίζουν ἑκατομμύρια ἀνθρώπων.

Ἂς ἑνώσωμε τὰς εὐχάς εἰς τὸν Παντοδύναμον Θεόν, ὅπως, ἐν μέσῳ τῶν δυσκόλων αὐτῶν περιστάσεων, φυλάττῃ καὶ δοξάζῃ τὴν Πατρίδα μας. Ἐκείνη ἡ ἀθάνατος πνοή, ἡ ὁποία κατέστησε δυνατὴν τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1821 καὶ ἡ ὁποία ἐπέτρεψε καὶ εἰς ἡμᾶς τοὺς συγχρόνους, νὰ φανῶμεν ἀντάξιοι αὐτῆς, δὲν θὰ μᾶς ἀπολείπῃ καὶ σήμερον εἰς τὴν τραχὺν ἀγῶνα τῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ἀποτελεσμάτων τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως τῆς χώρας. Δὲν μᾶς χρειάζονται ὀλιγώτερον σήμερον αἱ δυνάμεις τῆς πίστεως καὶ τῆς αὐταπαρνήσεως, αἱ ὁποῖαι συμβολίζονται εἰς τὴν ἡμέραν ἐκείνην. Ἡ χώρα ἔχει νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὸ παραχῶδες καὶ δηλητηριασμένον ἀπόπαθη πολιτικὸν παρελθόν της, ἀποκαθιστῶσα τὸν κῦρος τοῦ Νόμου καὶ τῆς λαϊκῆς θελήσεως. Ἔχει νὰ ζητήσῃ τὴν δικαίωσιν τῶν ἀγώνων της κατὰ τὸν πόλεμον αὐτόν. Ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ συνθήκας διεθνεῖς, κατὰ πολὺ σκληροτέρας, αἱ ὁποῖαι δημιουργοῦν προβλήματα δύσκολα διὰ τὴν κατασφάλισιν τῶν συμφερόντων τῶν μικροτέρων κρατῶν. Ἀλλὰ πρὸ παντὸς—καὶ αὐτὸ θέλω νὰ μὴ λησμονήσωμεν ποτὲ— καὶ ἡ Ἑλλάς κατέστη εἰς ὅλους μας πολυτιμότερον μεγάλη καὶ πολύτιμος ἀπ' ὅ,τι ἦτο πρίν, ἀφ' ἧς εἰς ὅλα ὅσα ἐξεπροσώπει δι' ἡμᾶς ἄλλοτε προστεθήσαν τώρα καὶ αἱ ἀλησμόνητοι ἀναμνήσεις τῆς γενεᾶς μας, τὰ πένθη καὶ αἱ θυσίαι, αἱ ὁποῖαι ἐγρειάσθησαν διὰ νὰ ἐξέλθωμεν ἐκ τοῦ πολέμου αὐτοῦ μὲ τὰ μέτωπα ὑψηλά.

Πρέπει νὰ κρατήσωμεν ἀνέπαφον τὸν μεγάλον αὐτὸν θησαυρὸν τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐξῆλθε καθηλωμένη ἀλλ' ἔνδοξος ἀπὸ τὸν πόλεμον αὐτόν. Καὶ αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ μένῃ ἁπλῶς μία ἔκφρασις κενή. Πρέπει νὰ γίνῃ πραγματικότης, πρέπει νὰ κατακυρωθῇ ἀπὸ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησιν, ἥτις περιβάλλει ἓν κράτος πολιτισμένον καὶ εὐνομούμενον, σεβασμόν, ὄχι μόνον δι' ὅσα κατώρθωσεν, ἀλλὰ καὶ δι' ὅ,τι εἶναι. Δὲν ἀρκοῦν μόνον οἱ ἡρωϊσμοὶ ἐς τὸ πεδίον τῶν μαχῶν, διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὴν θέσιν τοῦ ἔθνους εἰς τὸν κόσμον. Χρειάζεται καὶ ὁ ἀθόρυβος ἡρωϊσμὸς τῆς κοινωνικῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἐντόνου ἐργασίας. Χρειάζεται πρὸ παντὸς ὁ αὐτοπεριορισμὸς καὶ ἡ εὐπρέπεια εἰς τὰς πολιτικὰς διαμάχας, διὰ τῶν ὁποίων καὶ μόνον δίδονται λύσεις ὁριστικαὶ εἰς τὰ πολιτικὰ προβλήματα καὶ θεμελιοῦνται μόνιμοι καταστάσεις. Ἡ διάπυρος εὐχή μου εἶναι ὅπως τὸ Ἔθνος ἐκφράσῃ τὴν κυρίαρχον θέλησίν του καὶ δώσῃ τὴν λύσιν εἰς τὰ πολιτικά του προβλήματα, κατὰ τρόπον ἐμπρέποντα εἰς λαὸν ἀνωτέρου πολιτισμοῦ καὶ μὲ σαφῆ ἐπίγνωσιν τοῦ ὅτι μόνον ἐχθροὶ τῆς Ἑλλάδος καὶ τοῦ λαοῦ